

DZIELNICA (9) sb f

-é- *BiałKat* (2), -e- (1) *Mącz*; a *jasne*.

sg *N* dzielnica (2). ◇ *G* dzielnice (1). ◇ *A* dzielnicę (3). ◇ *L* dzielnicy (3).

Sł stp, *Cn* notuje, *Linde XVII – XVIII w.*

1. Część ziemi, kraju, stanowiąca pewną odrębną całość (7) :

Wyrażenie: »słowieńska dzielnica« (1): Ieden Polak nápił w fwey Polkicy Kronice/ Ze pofzli ci Wándáli z Słowieńskicy dzielnice *KlonWor* 7.

a. Część posiadanej ziemi, przypadającej z podziału jako własność bądź indywidualna, bądź zbiorowa (5) : *tham* w dzielniczy pana Synowczowey iesth ląk wienczey nisz wdzielniczy pana striiowey *ZapWar* 1553 nr 2685, 1534 nr 2360.

Wyrażenie: »dzielnica ziemie« (1): *A [Jozue]* dawfzy dzielnicę ziemie káżdemu pokoleniu: one ktorzy iufz byli wzięli części fwe [...] puścił do domu. *SkarŻyw* 503.

Przen: *Wspólnota, więź, udział* (2) :

dzielnica kogo z kim (1): Coż zá towárzyftwo światłości z ciemnościami? y co zá zgodá *CHryftuła* z *Beliálem*? Abo co zá dzielnicá wiernego z niewiernikiem [*quae pars fidei cum infidei Vulg* 2.*Cor* 6/15]? *PowodPr* 41.

dzielnica w czym z kim (1): *A* tym małz w wierze około zmartwywftania dzielnicę/ z *Máchometany*/ z żydy/ y z *Grzegoryanki BiałKat* 180v.

2. Różnica, rozdzielenie, niezgoda; discrimen *Mącz*, *Cn*; *differentia*, *differitas*, *discerniculum*, *discretio*, *disparilitas*, *dissidium*, *dissimilitudo*, *distinctio*, *distinctus*, *diversitas*, *variantia*, *variatio*, *varietas* *Cn* (2) : *Discrimen*, *Różność*/ *Dzielnicá*. *Mącz* 49a.

dzielnica z kim i z kim [= między kim a kim] (1): Ty grzechy dzielnicę snami y spánem Bogiem czynią [*iniquitates vestrae dividerunt inter nos et Deum vestrum Vulg* *Is* 59/2] *BiałKat* 216.

Synonimy: **1. a.** *cząstka, część, dział*; **2.** *roznica, rozność*.